

Duhovniške vesti. Imenovan je bil za upravitelja dekanije Murska Sobota g. Jozef Krantz, župnik v Tišini. — Umeščena sta bila gg.: Matija Medvešek, provizor v Dolu pri Hrastniku, kot župnik istotam, in Stanislav Weingerl, I. kaplan v Rajhenburgu, kot župnik pri Sv. Florjanu v Doliču. — Postavljena sta bila gg.: Vinko Pivec, kaplan v Selnici ob Dravi, za provizorja v Št. Janžu pri Dravogradu, in Jože Vojkovič, kaplan v Murski Soboti, za provizorja istotam. — Nastavljeni so bili gg. semeniški duhovniki: Ivan Gregor za II. kaplana v Rajhenburgu; Ivan Kolenc za kaplana v Gornji Lendavi; Ivan Škafar za kaplana v Guštanju z delokrogom v Prevaljah, in Ivan Zelko za kaplana v Dobrovniku. P. Dionizij Pristovnik, duhovnik kapucinskega reda, je bil nastavljen za kaplana pri Sv. Rupertu nad Laškim. G. Franc Križan, II. kaplan v Rajhenburgu, je postal I. kaplan istotam. — Prestavljen je bil g. kaplan Anton Rataj iz Gornje Lendave v Selnico ob Dravi.

Nesreče.

Skoda vsled vremenskih nezdod znaša v krajih krog Mute 2 milijona Din.

Kolesar zavozil v mestni avtobus. Zadnjo nedeljo zvečer po končanih plavalnih tekmah na Mariborskem otoku je prišlo do prometne nesreče. Na enem kolesu sta se peljala 22letni Luka Čaba iz Šibenika in 12letni Ante Zorič, sin lastnika Jadranske kleti v Mariboru. Ko sta zavila v strm ovinek otoka proti Mariboru, sta se zalelela v mestni avtobus, ki je vozil po pravi strani in se skušal izogniti trčenju na ta način, da je zavozil z vso silo v hrib. Oba kolesarja so odpeljali s hudimi poškodbami v mariborsko bolnico. Sploh so pa mariborski mlajši kolesarji vse graje vredni, ker nepremišljeno divjajo s svojimi kolesi.

Usodepoln padec. S poškodovano hrbtenico in s polomljenimi rebrami je bil oddan v mariborsko bolnico Franc Gomilšek, 41letni tesar iz Bistrice pri Mariboru, ki se je tako hudo poškodoval pri padcu s šklednja.

Težka nesreča delavca. V železarni na Muti je zadela huda nesreča 20letnega kovača I. Gabrovca. Od nakovala je odskočil kos razbeljenega železa in je zadel Gabrovca v vrat tako, da je začel na znotraj krvaveti. V nezavestnem stanju so ga prepeljali v bolnico v Slovenjgradec, kjer je bil takoj operiran.

Usodepolna poskušnja voznja. Splavar Mihael Pungeršek iz Fale se je podal na novem motornem kolesu na poskušnjo voznjo, ki je bila zanj usodepolna. Komaj je prevozil nekaj sto metrov, pa se je prelomila prednja os kolesa. Pungeršek je priletel z glavo na cesto in se je hudo poškodoval.

Smrtna žrtev lastne neprevidnosti. Dne 17. julija popoldne se je odpeljal Franc Smode, mesar v Novi vasi pri Mariboru, v Rače k prevzemanju kupljenih telet. Ob tej priliki se je podal v lovišče župana Kirbiša na lov na divje race in je imel seboj svojo lovsko puško. Po končanem lovu je Smode prevzel teleta od nakupovalca Fingušta in se je odpravil proti domu krog polnoči. Smode je sam vodil konje. Poleg njega je sedel njegov nekdanji vajenec. Zadaž za vozom se je peljal na kolesu in je svetil lovski paznik Anton Majerič. Tik pred Slivnico je Smode nabasal puško, da bi bil pripravljen za slučaj kakega nočnega napada. Mesarju je pa zdrknila puška naprej in že je odjeknil strel. Naboj je zadel žrtev lastne neprevidnosti v vrat in prsa. Še pri zavesti so prepeljali smrtno nevarno poškodovanega v mariborsko bolnico, kjer je podlegel prehudi poškodbi 18. t. m. ob 8. uri zjutraj.

Smrtna nesreča otroka. Pri Vidovičevih na Ravnem polju pri Št. Janžu na Dravskem polju je bila mati in gospodinja zaposlena s pripravljanjem kruha. Mali sinček Stanko je plezal okrog po dvorišču in se je potegnil tudi na ograjo okrog vodnjaka. Zmanjkalo mu je na vrhu ravnotežja, na glavo se je opočil v poldrugi meter globoko cisterno in utonil.

Smrt pod vozom. Anton Januš, posestnik v Polanah pri Hočah, je vozil iz gozda šture. Po gozdni poti je voz podpiral,

ki se je kljub temu prevrnil in je pokopal pod seboj voznika. Januš je dobil tako hude poškodbe, da je umrl.

30.000 Din vredno gospodarsko poslopje je upepelil ogenj v Morju pri Framu posestniku Jakobu Pernat.

Nenadna smrt profesorja. V Celju se je mudil na počitnicah Ante Anzulovič, profesor na učiteljski v Čakovcu. Pri kopanju v mestnem kopališču mu je postalo slabo in se je pričel potapljati. Priskočili so mu na pomoč, ga potegnili iz reke in odpremili v bolnico, kjer je kmalu izdahnul.

Nesreča z motociklom. Dne 19. julija se je peljal Viktor Vovk, livarski delavec iz Pobrežja pri Mariboru, z motornim kolesom iz Laškega proti Teharju. Za njim je sedel tkalec Avguštin Žohar iz Maribora, v prikolici Žoharjeva žena Elza. Na cesti v Zavodni je zgubil Vovk oblast nad motociklom. Zadel je ob betonski steber pri Detičkovih vili v Zavodni pri Celju. Vovk si je zlomil desnico in desno nogo in se poškodoval po obrazu. Žohar in njegova žena sta ostala nepoškodovana.

Motociklist in kolesar trčila. Pri Smarjeti v Rimskih Toplicah sta trčila 19. julija motociklist Avguštin Čenek iz Prage in kolesar Andrej Blatnik, kmečki sin iz Smarjete. Čeneku je počila lobanja in ima pretres možganov. Blatnik je ostal nepoškodovan. Nezavestnega 20letnega Čeneka so prepeljali v celjsko bolnico.

Zopet požar po pretreku enega leta. V vasi Vojnik okolica je upepelil ogenj posestniku Pavlu Dobrotinšku gospodarsko poslopje, ki je pogorelo do tal. Požarna škoda je le delno krita z zavarovalnino. Dobrotinšku je pogorelo ravno pred dobrim letom isto poslopje vsled udara strele.

Dveletni otrok utonil. V Nevljici pri Kamniku je utonil dveletni Ivan Petek, sinček trgovca Ivana Peteka.

Žrtev prometne nesreče. Na cesti proti Petrovčam je na ovinku pri Levcu privozil za delavcem J. Nadž, doma iz okolice Osijeka, avtomobil. Nadž je preslišal avtomobilov signal. Vozilo je podrlo Nadža na

Italijanske težkoče v zasedni Abesiniji.

Italijani imajo z zasedbo abesinskih pokrajin vedno več prav resnih težkoč. Abesinski rasi zbirajo na vseh koncih četnike, ki napadajo ter pobljajo večje in manjše italijanske oddelke. Huda za Italijane je sedaj, ko je v Abesiniji deževna doba in italijanski letalci ne morejo nad upornike z bombami, ker so letališča postala jezera blata. V zadnjem času prihajajo iz vzhodne Afrike vznemirljive vesti o napadih abesinskih četnikov, kojih resničnost potrjujejo v Londonu in Parizu, le Rim zatrjuje, da nima iz zasedenega bzemlja nobenih posebnih novic.

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

»Ti, počakaj! Nekaj te moram še vprašati. To menda drži, da boš molčal in da te storiše o ciganici ne boš obešal na veliki zvon?«

»He, ali te je strah? Pravzaprav bi te bil moral še za kak stotak,« se je Lisjak porogljivo smejal; »toda za tako norega me ne smeš spoznati, da bom šel samega sebe v luknjo tlačiti. Ne bom tiho zaradi tebe, ampak zaradi sebe, da sebe ne spravim v kašo, ti tepec!«

Tako sta se ločila. Dve noči in dva dni je trajalo, da se je begunec pritepel v Zarazber. Ker je moral po ovinkih in po samotnih kozjih stezah, je mogel le počasi naprej; že se je mračila tretja noč, ko je na neki hribovski koči potrkal in prosil za prenočišče. Ves onemogel je tožil, da prihaja iz Jazbine, da mu je ušlo tele na paši in ga že dva dni išče in da je nazadnje z neke peči padel in si pri tem roko zlomil. Hribovec ga je nekaj časa ostro motril, potem pa je navidezno prijazno dejal:

»Seveda lahko ostaneš čez noč. Nesrečnega človeka še nobenega nismo s praga spodili. V hlev še pojdem na živino gledat. Počakaj; koj pridem!«

Čez nekaj časa je zunaj nekje rezko zapiskalo.

Lisjak je zaslutil nevarnost in jo ubral za kočo. Priletel pa je dvema orožnikoma v pest, ki sta ga zgrabila in oklenila.

VI.

Na kraju Bistrice, kakih dvajset minut od cerkve, je stala lesena koča, ki je bila že vsa črna od starosti. Z okenc in izpred vrat je bil prelep pogled po hribovih in dolinah, zato pa je bil pogled v hišo in kamro tem grši. Tu je bilo vse narobe: čevljski stol je molel svoji edini dve nogi v viš, ura na steni je migala z enim samim kazalcem, po mizi so bili nepomiti krožniki in skleda in muhe so se pasle po ostankih repice in po strjeni zabeli, na stenah so viseli jopiči in hlače, zraven pa godčeva trobenta, po klopeh okoli in po tleh je bilo polno čevljskega orodja, papirja, mohorskih knjig ter raztrganih, pošvedranih in napol popravljenih čevljev. Iz kamre pa se je režala razodeta in razvaljena postelja, poleg nje odprta skrinja, s sten pa razbito ogledalo in trije pereli okviri brez slik.

Lastnik te kočice in edini prebivalec v njej je bil »mojster Smola«, krepek samski mož blizu štiridesetih let. Prav ime mu je bilo Cencij — Vincencij Mrkač — in čevljskega je bil stanu. Kadar ga je bila volja, je dobro delal, ampak voljen je bil bolj redko. Rajši, ko da bi doma čepel in po kopitih